

- Αρχὴ κα[λῶν] τῶν ἐν βίῳ τὰ γράμματα.
 Ἄνευ δὲ πληγῆς {τὰ} γράμματ' οὐδ'εἰς μανθάνει.
 Ἄνηρ πονηρὸς <δυσ>τυχεῖ, κἂν εὐτυχεῖ{ς}. 10
 Βίος βίου δεόμενος οὐκ ἔστιν βίος.
 Βέβαιος λογισμὸς τῷ †ἐγνωκότι† τὰ γράμματα.
 Βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν.
 Βίου <πονηροῦ> θάνατος <α>ίρετώτερος.
 Βροτοῖς ἅπασιν <κα>τ{ο}θανεῖν ὀφείλεται. 15
 Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς, ὀργήν περὶ σῶν.
 Βίος ἀμέριμνος [ἦν γυναι]κὶ μὴ λαλῆς.
 Βραδὺς πρὸς ὀργὴν <κ>ἀγκρατῆς φέρειν γενοῦ.
 Γέρον ἐραστῆς ἐσχάτη κακὴ τύχη.
 Γράμματα †μάνθανε [καὶ] ἐλπίδας ἔξε<ι>ς καλᾶς. 20
 Γράμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.
 Γυναιξὶ πᾶσι, α<ι>ς κόσμον <ἦ> σιγὴ φέρει.